

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار قاریان قرآن کریم - 14 / مهر / 1384

بسم الله الرحمن الرحيم

اولاً از قراء عزیز و خوانندگان بسیار گرامی و واقعاً نور چشم ما که امروز این جلسه را با نوای خوش قرآن معطر کردند، تشکر می‌کنم و خدا را سپاسگزارم.

امروز بحمدالله به برکت نظام جمهوری اسلامی نوای قرآن در فضای کشور ما طنین انداز است. جوانهای عزیز ما بدانند که یک روز قرآن به معنای حقیقی کلمه در این کشور غریب بود؛ نه فقط عمل به قرآن و تکریم قرآن، حتی تلاوت قرآن هم غریب بود. گاهی به عنوان نمایش، حرکتی در گوشه‌ی دیده می‌شد؛ اما قرآن، مطلوب و جریان غالب در میان مردم کشور، بخصوص جوانهای ما نبود. امروز من نگاه می‌کنم می‌بینم تعداد جوانها و حتی نوجوانهایی که تلاوت قرآن را در حد نصاب لازم انجام می‌دهند، زیادند. امروز جوانهای عزیزی که این‌جا خواندند، همه‌شان حقاً و انصافاً بسیار خوب خواندند. بتدریج این جریان قرآنی در کشور تقویت شده.

من بارها گفته‌ام، باز هم می‌گویم: ما تلاوت برجسته‌ی قرآن را در این کشور دنبال می‌کنیم، برای این که اُنس با قرآن و تلاوت قرآن در بین مردم عمومیت پیدا کند. عزیزان من! باید با قرآن اُنس پیدا کنید. زبان ما، زبان قرآن نیست؛ می‌توانیم به ترجمه‌ی قرآن مراجعه کنیم؛ اما عمق یابی مضامین قرآنی فقط با مراجعه‌ی به ترجمه نمی‌شود؛ کما این که با خواندن متن قرآن هم برای کسانی که می‌فهمند، همیشه به دست نمی‌آید؛ با تدبیر به دست می‌آید؛ با عمق یابی به دست می‌آید.

با قرآن باید مثل آینه مواجه شد؛ پاکیزه، براق و بی‌زنگار؛ تا قرآن در دل ما منعکس شود. قرآن باید در جان ما انعکاس پیدا کند؛ این همیشه و برای همه نیست؛ برای کسانی است که دلشان را با صفای باطن و نفس پاکیزه کنند؛ با ایمان، با باور و با قبول با قرآن مواجه شوند؛ والا کسانی که دل معاند دارند، بنای برنشیدن و نفهمیدن دارند، نوای قرآن، کلام قرآن و پیام قرآن در دل آنها اثری نمی‌کند؛ «ولو ائنا نزلنا الیهم الملائکة و کلمهم الموتی و حشرنا علیهم کلّ شیء قبلما کانوا لیؤمنوا الا ان یشاء الله»؛ اگر برای برخی افراد زمین را به آسمان بدوزی، این دل ناباور و زنگار گرفته، نزدیک نمی‌شود و ایمان نمی‌آورد. لذا قرآن را هم می‌خواند، اما به قرآن نزدیک نمی‌شود.

باید به قرآن نزدیک شد. شما جوانهای عزیز و همه‌ی جوانهایی که این حرف را در سرتاسر کشور می‌شنوید، بدانید در قرآن حکمت هست، نور هست، شفاء هست. عقده‌هایی که بر اثر چالشهای موجود مادی دنیا در دل و جان انسان به وجود می‌آید، سرانگشت حکمت قرآنی می‌تواند همه‌ی این عقده‌ها را باز کند؛ این واقعیت است؛ دلها را باز می‌کند، شرح صدر می‌دهد، امید می‌دهد، نور می‌دهد، عزم راسخ برای حرکت در صراط مستقیم می‌دهد. با قرآن باید مواجه شد و اینها را گرفت.

ما وقتی در دنیا غرق می‌شویم، خود را محروم می‌کنیم؛ مثل این است که آینه‌ی را گِل اندود کنید؛ معلوم است که چیزی را منعکس نمی‌کند. ما نباید خود را از قرآن محروم کنیم. امروز دنیای اسلام متأسفانه خود را محروم کرده است. ما امت اسلامی، خود را از قرآن محروم کرده‌ایم. لذا آیه‌ی قرآن را هم می‌خوانند، اما در عین حال می‌بینند که آیه‌ی قرآن به امید بستن به غیر خدا، به شرک آوردن به غیر خدا، به پیوستن به جناح غیر خدا و اردوگاه غیر خدا چه نگاه غضب آلودی دارد؛ در عین حال دلشان پیش امریکاست، دلشان پیش مستکبران عالم است، دلشان پیش

کمپانی های سرمایه داری مسلط صهیونیستی و غیرصهیونیستی است. اگر دنیای اسلام حرکت و جهش لازم را به سمت تعالی پیدا نمی کند، به خاطر همین گرفتاریهاست.

البته امروز خوشبختانه مسلمانها بیدار شده اند. امروز در سرتاسر دنیا بیداری اسلامی محسوس است و روزبه روز ان شاءالله این بیداری و برادری بین مسلمانها بیشتر خواهد شد.

وقت اذان مغرب است. ما، هم حرف گفتنی به شما زیاد داریم؛ هم شوق شنیدن صداهاى قرآنى شما را زیاد داریم؛ اما متأسفانه برای هیچکدام وقت نیست.

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته